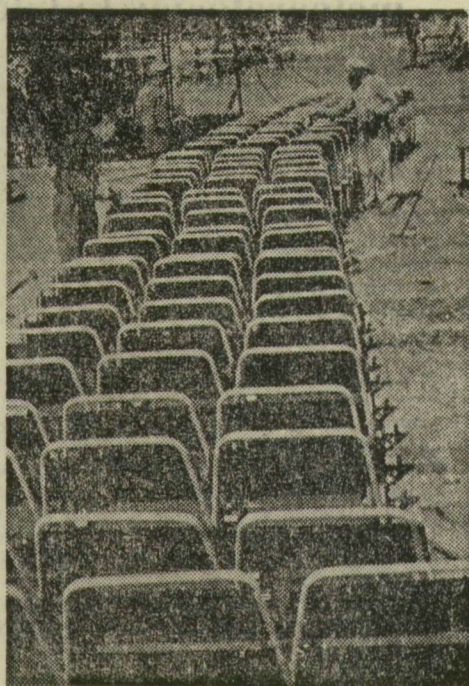
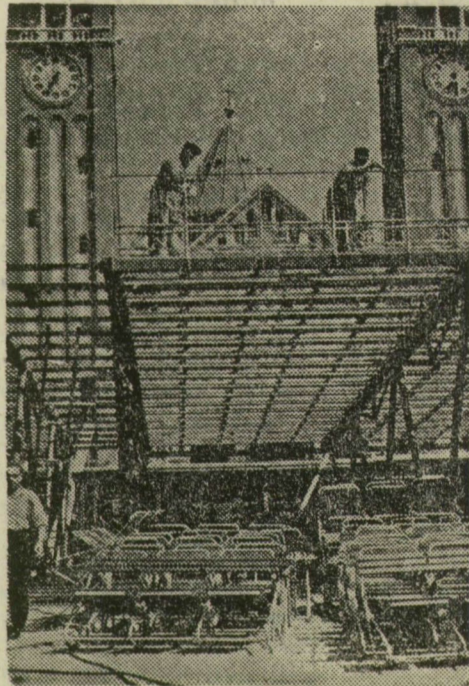

MUNKÁBAN A FESTŐK

(Tóth Béla felv.)

Nagy ütemben haladnak a szabadtéri játékok színpadának építkezései. Készen áll az ötezer személyes nézőtér hatalmas vasállványzata, amelyen — mint első képünk mutatja — már a festők dolgoznak. Második felvételünkön a Csongrád megyei Építőipari Vállalat szakmunkásai tetszetős színűre festik a székeket, amelyekből már több mint ezer készült el.

Tápéi szatyrok Amerikában

Tapé, a »gyékényes falu«, dolgos embereinek kezemunkája messze földre elkerül és hírnevet szerez a Tisza-parti kis falunak. A Háziipari Szövetkezet a belföldi szükségletek kielégítésén túl nagyobb mennyiségben szállít külföldi országokba gyékényezőanyagokat és virágmintás, szép szatyrokat.

A Háziipari Szövetkezet a múlt hónap végén Angliába szatyrokat, a Német Szövetkezet Kötársaságba pedig egy vagon gyékényezőanyagot, illetve takarót küldött. Nemrégiben pedig Tápérol először Amerikába is küldtek hatezer pár virágmintás szatyrot. Most Nyugat-Németországba két vagon gyékényarut indítanak útbá.

A Háziipari Szövetkezet tagjai már most készülnek a gyékényaratra, hiszen az augusztus elejétől szeptember végéig tartó gyékényaragással biztosítják egész évre a nyersanyagot. A gyékényaratra külön brigádok alakulnak és ebben a munkában a szövetkezet mintegy 500 tagja vesz részt.

Nem kong már a vészharang

a híres szegedi papucssos mesterség felett

Hosszú évtizedek során az »aranykezu« papucssosok érelték, öregbítették a szegedi papucs hírnevét. Ezekben a napokban a Budapesti Ipari Vásáron ismét meggyőződhetünk, hogy nemcsak itthon, hanem Budapesten és a külföldiek között is nagy népszerűségnek örvendenek a szegedi papucssok. Naponta többször hallani a Szegedi Papucskészítő KSZ pavilonja előtt:

— Jé, valódi szegedi papucssok!

Miért ez a meglepett felkiáltás? Hiszen szerte az országban, elsősorban a népművészeti boltok kirakataiban és több cipőszaküzletben is megtalálhatók. De valahogy úgy vannak vele az emberek, akkor igazán szegedi a papucs, ha szegediéket vásárolhatják.

Alig telt el 40—50 percet a Papucskészítő Kisipari Szövetkezet vásári pavilonja előtt, mégis sok mindent láttam, tapasztaltam.

Nem várt kereslet a vásárrban

Szegedi papucssok! Kevesen tudják, hogy a divat már régen kikezdte a szegedi papucssgyártást, az igazi

szegedi papucssokat, amelyek jellegzetes hegyes sarkúak, és csak a fejrészt varrják géppel, a mintákat kézzel hímézik rá, a fejrészt a talppal is kézi varrással erősítik össze. A formás papucssarkokát még a harmincas években kezdte kiszorítani a divat, a japán telitalppal. Szeged környékén, különösen Tápén használják sokan az eredeti szegedi papucssokat. Érdekes, hogy most a Budapesti Ipari Vásáron is főként a szegedi sarkú papucssokat keresik és vásárolják. Az első négy nap után elmondható, hogy vásárolnák. Alig néhány pár maradt ugyanis meg a készletből. Különösen a piros bőrpapucssokat kapkodták el. Hétfőn már táviratilag kértek újabb szállítmányt Szegedről. Kedden sokan hagyták ott a szövetkezet pavilonját, anélkül, hogy vásárolhattak volna. A gyermekpapucssokért pedig majd »kihúzták« az eladók. Egy pécsi asszony 25-ös nagyságút akart vásárolni kislánya részére, de csak 29-est kapott. Ezt is megvette, azzal a megjegyzéssel, hogy legalább három év múlva lesz szegedi papucs a lányának. Attól fél, hogy akkor majd 29-est nem kap.

A vevők kívánsága az ipar és a kereskedelem törvénye kell, hogy legyen — mondják a szegedi papucssosok. Még sem tudják kielégíteni az igényeket, sem mennyiségben, sem választékban.

Sajnos, nincs! Már elfogyott — hallani minduntalan a szövetkezet pavilonjában, amint mentegőznek az eladók.

Miért ez a papucshiány?

Őszintén szólva nem vártak ilyen keresletre. A szövetkezetiek meg bizonyára úgy vannak vele, idehaza is annyit vesz át tőlük a kereskedelem, amennyit gyártanak. Egy évvel ezelőtt arról írtunk, hogy megkondukt a vészharang a híres szegedi papucssos mesterség felett. A szövetkezet tagjai akkor arról panaszkodtak, hogy valósággal úgy kell összekoldulniuk az anyagot. Bőrhöz csak úgy juthattak, ha az OKISZ jóvoltából kaptak néhány mázsát. A Tervhivatal szegedi papucsskészítésre nem adott és ma sem ad keretet.

— Ez nem is baj, — mondják a szövetkezet vezetők. — csak anyag legyen. Az pedig van elég. Készítenek is naponta mintegy

300 pár papucssot, de ha még egyszer ennyit gyártanának, talán az is kevés lenne. A megoldás kézenfekvő, gondolhatná bárki, hiszen anyag van, kereslet is, hát növeljék a termelést. Szívesen megtennék, csak hogy ehhez újabb munkások beállítására lenne szükség. De honnan vegyene papucssosokat?

— Nem is annyira szakmunkások kellenének, — mondta Sebők elvtárs, a szövetkezet elnöke — elég lenne, ha női munkaerőt alkalmazhatnánk, akiket betanítanánk egyes munkafolyamatok elvégzésére. Szeretnénk egy gyermekpapucssgyártó-szalagot, helyesebben részleget felállítani, de hát ehhez létszámgendélyre van szükség, és helyiség, ahol elhelyezhetnénk a munkásokat.

Sürgős továbbfejlesztés szükséges

Tehát bővíteni kellene sürgősen a papucsskészítő szövetkezet termelését, márcsak azért is, hogy a növekvő hazai kereslet mellett a külföldit is kielégíthessük. A Szegedi Ipari Vásáron hasonló forgalomra számíthatnak, mint a budapestin. A szabadtéri játékokkal együtt minden évben visszatér majd a Szegedi Ipari Vásár is. Ha ki akarjuk elégtíteni a Szegedre érkező igényt, tenünk kell valamit a jobb papucsellátás érdekében. Tenni, míg mások nem tesznek! Nem vésztőlő megálapítás ez, mert nem valószínű, hogy mások egykönnyen elhódíthatják a szegedi papucssgyártás jó hírnevét. De hogy nekifognak a papucssgyártásnak, annak már jelei mutatkoznak. Nem is olyan régen a bonyhádi Bőriipari Szövetkezet tagjainak küldöttsége járt Szegeden, úgy mond tapasztalateserére. Igen nagy érdeklődést tanúsítottak a papucsskészítés iránt. Azt ugyan nem mondták, hogy maguk is készíteni akarnak, de a szakmunkásoknak tett ígéretek arról tanúskodnak, hogy szeretnék meghonosítani Bonyhádon is a papucsskészítést.

Nem elég ezért azt mondani, hogy a vevő kívánsága az ipar és a kereskedelem törvénye kell hogy legyen, hanem e törvény szellemében is kell cselekedni. Nem kong már a vészharang a híres szegedi papucssos mesterség felett, sőt nagyobb fokú fejlődésre is nyílik lehetőség. Ne szalasszuk ki kezünkől a lehetőséget!

Nagy Pál

Jó lesz-e így?...

A falu értelmiségének felelete a kübekháziakat foglalkoztató kérdésekre

Régen isten hátamögöttinek mondták és tekintették Kübekházát, ezt a kétezer-egynéhány lelket számláló községet, pedig mindössze 18 kilométerre van Szegedtől. 500 valahány házával belevesztett a Tiszántúlba, a sötétség pedig akkora és olyan hosszú ideig tartó volt benne, hogy csak 1949-ben ért oda a villanyfény. Autóbusz ugyan azelőtt is járt oda Szegedről és vissza, de a napszámosember és a szegényparaszt nem ült rá, mert a viteldj többbe került, mint egy egész napi napszám ára. A kultúra pedig a húszas években ott kezdődött, hogy a helybéli kocsmáros fülhallgató rádióját pénzért engedte hallgatni a fröccsöző atyafiaknak, ha érdekelte őket egyáltalán a nagyvilág dolga. Az a néhány szem tanító, aki annak idején lámpáskodott a lelkükben, jobb híján menekült volna az ottani valóságtól. De hova? Ugyanazt találta volna másutt is.

És mégis, az ő missziós-kodásuk is segített abban, hogy más világ járja már Kübekházán is, s aki közel állónak érzi magát a néphez, az ott is marad, odakötődik erős gyökerekkel, mint a tölgy.

Az orvos és a pedagógus

A mai értelmiségiek, a népi demokrácia szülöttjei pedig még inkább odakötődnek a nép sűrűjébe, és egyre inkább, egyre tömegesebben. Az orvoson, dr. Villányi Ilonán és egy fiatal pedagóguson, Dongó Istvánon kívül szólhatnak más értelmiségi községbeli is, aki olyannyira együttérvez az ottani emberekkel, és fordítva, az emberek is övelük.

Az orvosnő 1955-ben került oda, a fiatal pedagógus pedig tanári diplomával a zsebében visszament a községbe tanítani, mert azért itt is ott élt. Egy róluk sikerített portréhoz sorra kérdezhetném a községbelieket, apraja, nagyja csak jót mondana róluk, hogy miért is szeretik és becsülik őket. A »mi orvosunk«, a »mi tanítónk« szölsás mögött a sokrétű emberi kapcsolatok mintegy fókuszban találkoznak. En mégis néhány tény és számadat mögött láttam és kerestem meg legbenső arculatukat.

Új módon, a közösen

Kübekházán két tsz egyesüléséből jött létre a »Sarló és Kalapács« termelőszövetkezet, amelynek 1953-ban 400 tagja volt. Akkor összel viszont jócskán kiléptek, s vitték a magukét a közösből. Alig maradtak bent nyolcvan, de még azok közül is többen háttá fordítottak a szövetkezésnek az ellenforradalom időszakában. De mert aki egyszer megismerkedett az újjal, az csak nem tud már a régi módon élni, visszarázódnia a kátyúba, amelyből kirántotta a közösség ereje. Hát összefogtak megint, szövetkezeti-

ek és kívülálló, s most már

ott tartanak, hogy szövetkezeti községnek tekintik magukat.

Most 86 család munkálkodik ott 1250 holdon, ösztől fogva pedig újabb 104 csalá adja szívét-lelkét a közös összefogásba. Ilyenformán érhető, hogy máris szövetkezeti községet alkot Kübekháza 570 háza. De hogy kerül most szóba mégis az orvos és a pedagógus?

A „mieink” véleménye

Egyszerűen úgy, hogy Kunszabó András kovácsmester, Rudics Antal és Hegyes Mátyás bogárnok megkérdezték őket, hogy igaz emberséggel mondják meg: jó lesz-e az úgy?... Mert hogy a »hivatalos« emberek mit mondanak, azt tudják. Hát mit mond az orvos és a pedagógus lelkiismerete a négy szemközti beszélgetésekor ebben a számvetésben, az is fontos, sőt nagyon is fontos. Mert hogy is bíznák rá magukat beteg, és a pedagógusra a gyerek tanítását, nevelését, ha a maguk nagy kérdéseire nem kapnának tőlük igaz feleletet. Hát kaptak és meg is bíznák benne.

Igy és ilyenformán találkoznak hát és hasonlíthatók fókuszhoz az emberi kapcsolatok Kübekházán, s ezért mondják ott az emberek úgy, ha szóba kerül: »a mi orvosunk«, a »mi tanítónk«. S ez a szölsás így megy át apáról fiúra, másra nem is állna már rá a nyelvük. S ez így jó, így a jó.

(16di)

Kínai—amerikai megbeszélések Varsóban

Varsóban kedden megtartották Vang Ping-nannak, a Kínai Népköztársaság nagykövetének és Jacob Beamnek, az Egyesült Államok nagykövetének soron lévő találkozóját.

A nagykövetek legközelebb június 19-én találkoznak.

Elutazott Szegedről a német pedagógus-küldöttség

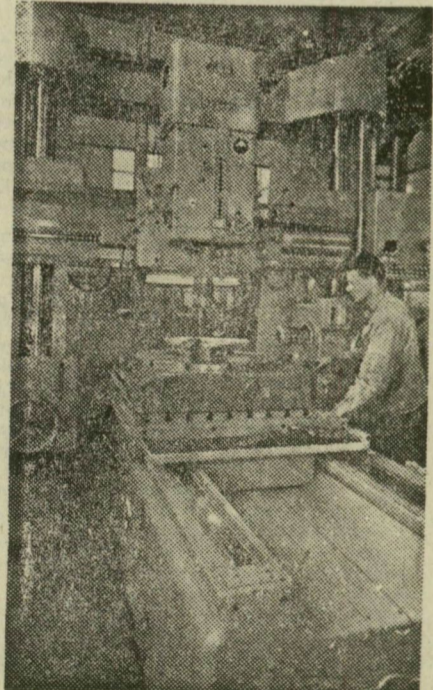
Lapunkban jelentettük, hogy vasárnap pedagógusküldöttség érkezett Szegedre a Német Demokratikus Köztársaságból. A német pedagógus-küldöttség, amelynek Werner Hildesheim volt a vezetője, háromnapos itt-tartózkodása során a Szegedi Nemzeti Színházban megtekintették az Aida előadást, azután ellátogattak a Fehértóra és az újszegedi Haladás Tsz-be is.

Kedden a küldöttség a Radnóti Miklós Gimnáziumban folyó nevelőmunkával ismerkedett és különösen elismerően nyilatkoztak a politéchnikai oktatásról.

A német pedagógus-küldöttség — amelynek valamennyi tagja biológiaszakos — kedden este gazdag élményekkel, hasznos tapasztalatokkal indult vissza Szegedről hazájába.

Vásárra készülnek csehszlovák testvérvárosunkban

Szeged csehszlovák testvérvárosában, Brnóban már készülődnek a hagyományos őszi nemzetközi — főként gépipari — vásárra. Erre készül a Kovosvitgyár is a képünkön látható vizsgáltes és függőleges tengelyű, ezredmilliméteres pontosságú új fúrógéppel. E gyár egyébként már mintegy tízezer szerszámgépet exportált és Csehszlovákia egyik legkorszerűbb gépgyára.

Ertelmeli idok

1919 május 21

Ma reggel a Vörös Hadsereg egységei bevonultak az ellenségtől megtisztított Miskolcra. A város dolgozó lakossága határtalan lelkesedéssel fogadta őket. »A bevonuló sereggel együtt ment a hadtestparancsnok, Landler elvtárs, aki a harc egész tartama alatt ott volt katonái között, személyes jelenlétével buzdította őket, és akit a harcoló proletárok mindenütt a legnagyobb szeretettel és lelkes éljenzéssel üdvözöltek« — írja a Vörös Ujság. Ugyanennek a lapnak kiküldött tudósítója beszámol a munkásrezdek hősiességéről. Kitűnően verekedtek az első vonalban az Eszaki Főműhely munkásai, a MÁV-gépgyáriak, a Ganz-gyáriak, az istvántelekiek, a vasasok, a postások, a festőmunkások, a MÉMOSZ-gárda, a diósgyőriek, a nincerek és velük együtt

a szintén főleg munkásokból álló pesti 32-es gyalogezred. A harcban több száz fogoly, egy zászlóaljtorzs teljes állománya, 35 géppuska és sok hadianyag került csapataink kezére. A hadseregpáncsnokság azonnal tudatja a győzelem híret a frontokra és a tartalékban lévő katonai egységekkel.

Szegeden ismét kimutatták foguk fehérjét »a munkásbarát« franciák. Megkezdtek az április 26-án le tartóztatott kommunisták ügyének tárgyalását a francia katonai törvényszék előtt. Ma hét ítéletet hoztak. A legsúlyosabb büntetésben Pollák Béla, a szegedi munkásmozgalom régi harcosa és Zarecsnik János, kiemelkedő szegedi kommunista részesült. Mindkettőt 20 évi kényszermunkára ítélték. Az elítéltek között nemcsak magyarok vannak. Nicolas Melone uruguayi spányolt 5 évi és Herczeg Miron apatini szerbet 2 évi kényszermunkára ítélték. Mindketten a magyar Vörös Hadsereg katonái voltak.